19. 5. 2023

ID: 116405

Předkupní právo

Je-li prodávajícím věci, i nemovité, i jen jeden z manželů, kteří mají věc v SJM, vyvolá smlouva zamýšlené důsledky, kupující se stane vlastníkem věci, nicméně opomenutý manžel má právo za splnění zákonných podmínek uplatnit s účinky ex tunc námitku relativní neplatnosti. Podmínkou pro uplatnění takové námitky není to, že opomenutý manžel nebyl účastníkem smlouvy, ale skutečnost, že smlouva byla uzavřena bez jeho souhlasu (§ 714 odst. 2 o. z.). Není to tedy tak, že by oba manželé museli být nutně účastníky takové smlouvy; vlastnické právo na nabyvatele přejde i v případě, že smlouvu ohledně převodu věci, která je součástí SJM, uzavře jen jeden z manželů, evidovaný v katastru nemovitostí jako její výlučný vlastník. Hmotné právo pak dává opomenutému manželovi možnost uplatnit proti takové smlouvě za určitých podmínek námitku relativní neplatnosti, a chrání tak jeho právo podílet se na utváření smluvní vůle.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky č.j. 22 Cdo 2586/2022-362 ze dne 27.1.2023)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobkyně Farmy Bratřejov, s. r. o., se sídlem v B., zastoupené JUDr. M.H., advokátkou se sídlem Z., proti žalovanému J. K., narozenému XY, bytem v XY, zastoupenému Mgr. A.D., advokátem se sídlem ve Z., o nahrazení projevu vůle uzavřít kupní smlouvu, vedené u Okresního soudu ve Zlíně pod sp. zn. 38 C 429/2018, o dovolání žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně – pobočky ve Zlíně ze dne 9. 6. 2022, č. j. 58 Co 236/2021-341, tak, že rozsudek Krajského soudu v Brně – pobočky ve Zlíně ze dne 9. 6. 2022, č. j. 58 Co 236/2021-341, a rozsudek Okresního soudu ve Zlíně ze dne 2. 9. 2021, č. j. 38 C 429/2018-310, se ruší a věc se vrací Okresnímu soudu ve Zlíně k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Okresní soud ve Zlíně („soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 2. 9. 2021, č. j. 38 C 429/2018-310, zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala nahrazení projevu vůle žalovaného uzavřít s žalobkyní kupní smlouvu o prodeji pozemku par. č. XY v k. ú. XY za kupní cenu 295 000 Kč ve znění, které tvoří přílohu a součást rozsudku; ve výroku rozhodnutí uvedl, že „žaloba je zamítnuta v části, v níž byla odůvodněna předkupním právem k uvedenému pozemku, pokud byl zastavěn požární nádrží“. Dále soud prvního stupně rozhodl o náhradě nákladů řízení.

Krajský soud v Brně – pobočka ve Zlíně („odvolací soud“) rozsudkem ze dne 9. 6. 2022, č. j. 58 Co 236/2021-341, rozsudek soudu prvního stupně potvrdil a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení.

Žalobkyně uplatňuje nárok ze zákonného předkupního práva (§ 3056 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník – „o. z.“) vůči žalovanému, který podle jejího tvrzení koupil předmětnou nemovitost při porušení jejího předkupního práva. V průběhu řízení vyšlo najevo, že pozemek byl zakoupen z prostředků žalovaného a jeho manželky. Žalobkyně však setrvala na tom, že žalobu podává jen proti žalovanému, který je jako výlučný vlastník evidován v katastru nemovitostí. Soud prvního stupně pak žalobu zamítl proto, že „žalobkyně i po zjištění, že nabyvatelem vlastnického práva k uvedenému pozemku není pouze žalovaný, ale i jeho manželka, odmítla zjevný nedostatek pasivní věcné legitimace postupem podle § 92 odst. 1 o. s. ř. napravit“; věc je tedy součástí společného jmění manželů („SJM“) a „žalovaný sám pak s tímto pozemkem nemůže bez souhlasu manželky nakládat (§ 714 o. z.)“. K tvrzení žalobkyně, že jedná na základě stavu evidovaného v katastru nemovitostí (§ 980

o. z.), uvedl, že v tomto ustanovení je upravena vyvratitelná domněnka, že je-li právo zapsáno do veřejného seznamu, má se za to, že bylo zapsáno v souladu se skutečným stavem; tato domněnka však byla v řízení vyvrácena a je třeba vycházet ze skutečného právního stavu.

Krajský soud v Brně – pobočka ve Zlíně jako soud odvolací pak rozsudek soudu prvního stupně ve věci samé potvrdil, přičemž vyšel z jeho věcně správných důvodů.

Proti rozsudku odvolacího soudu podává žalobkyně („dovolatelka“) dovolání, jehož přípustnost opírá o § 237 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád („o. s. ř.“); tvrdí, že „nastolené právní otázky nebyly doposud - alespoň tak to vyplývá ze zjištění dovolatelky - dovolacím soudem řešeny“. V textu dovolání se zabývá otázkami, na kterých rozhodnutí odvolacího soudu nespočívá – ty se vztahují k samotnému předkupnímu právu, o jeho (ne)existenci však soudy zamítavé rozhodnutí neopřely, jejich rozhodnutí tak na těchto otázkách nezávisí a nemohou být předmětem dovolacího přezkumu.

Dovolatelka klade dovolacímu soudu tyto otázky, které, jak uvádí, nebyly doposud v rozhodování dovolacího soudu vyřešeny:

1) „Zda je při uplatnění práv z porušení zákonného předkupního práva podle přechodných ustanovení občanského zákoníku nezbytně nutné, aby žalobkyně uplatnila nárok žalobou na nahrazení projevu vůle v řízení, vedeném vůči vlastníku v katastru nemovitostí evidovaném, také i vůči manželce/manželu tohoto vlastníka, jestliže se jedná o nemovitou věc, která je v katastru evidována (zde pozemek) za situace, že manželka žalovaného v katastru nemovitostí jako vlastník evidována není, manželka žalovaného sama do řízení o nahrazení projevu vůle za celou dobu tohoto řízení nevstoupila, zjevně nemá o stav řízení zájem, nedeklaruje žádný právní zájem na výsledku věc, až doposud nepožádala o změnu zápisu vlastnického práva do katastru nemovitostí a zda lze žalobu na nahrazení projevu vůle zamítnout jen z procesních důvodů, pro které tak učinil soud I. stupně, tedy proto, že žalující strana nerozšířila okruh žalovaných okamžitě při jednání soudu dne 2. 9. 2022.

2) Zda byl učiněn spolehlivý důkaz o existenci majetkového práva manželky žalovaného pouze tím způsobem, jak se tomu stalo při jednání soudu dne 2. 9. 2021. Zda tedy nebylo rozhodováno o majetkové záležitosti nepřítomné osoby bez spolehlivě zjištěného stavu věci.

3) Zda je spravedlivé a odpovídá zásadám spravedlivého procesu,

- jestliže byly věcné důkazní návrhy žalobkyně zamítnuty, a po konstatování žalovaného, že pozemek je ve společném jmění manželů, bylo žalující straně dán k rozmyšlení otázky, pro další vedení sporu tak zásadní a podle zjištění žalující strany v judikatuře dovolacího soudu doposud neřešené, zcela minimální časový prostor, pouze v rámci krátké přestávky při samotném jednání soudu, aniž by soud před přerušením jednání blíže specifikoval, jakým způsobem hodlá věc rozhodnout

- jestliže se soud I. stupně nijak nevypořádal s důkazy, předloženými ve věci žalující stranou ohledně prokázání skutkových okolností případu

- jestliže soud neposkytl k žádosti žalobkyně žalující straně časový prostor pro předložení náležitého geometrického plánu pro vymezení pozemku pod požární nádrží a k tomuto pozemku přináležející betonové ploše a s tím souvisejícího prostoru zpevněné plochy pro parkování hasicích vozidel, ač o toto právní zástupkyně žalobkyně žádala a v návaznosti na rozhodnutí NS ČR by takový geometrický plán měl být podkladem pro úpravu žalobního návrhu a pro další řízení ve věci (zpoždění při vyhotovení geometrického plánu bylo způsobeno několika důvody, mimo jiné z důvodů pandemie onemocnění SARS-COVID 19).

4) Zda vzniká či nevzniká pochybnost o nepodjatosti a nezávislosti soudu a spravedlivém postupu při dokazování,

- jestliže úspěšného účastníka řízení (žalovaného) zastupuje místní politicky vlivná osobnost a současně

- jestliže soud II. stupně sídlí v téže budově jako soud I. stupně a v témže statutárním městě, kde je právní zástupce úspěšného účastníka řízení místní politicky vlivnou osobností a současně

- jestliže ve druhé fázi tohoto řízení, po rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky č. j. 22 Cdo 1995/2020-170 kdy je předmětem sporu již jen otázka vzniku zákonného předkupního práva k části pozemku p. č. XY nacházející se pod stavbou požární nádrže a kdy soud při jednání soudu, svolaném do budovy soudu I. stupně na den 13. 7. 2021, z něhož se jednatel žalobkyně omluvil z vážných důvodů, náhle nařídil okamžité ohledání prostoru požární nádrže na místě samém, a to v nepřítomnosti procesní strany – konkrétně jednatele žalobkyně a na místě ohledání byly prováděny výslechy svědků náhodně se vyskytujících či operativně přivolaných na místo žalovanou stranou.

5) Zda lze při jednání soudu, z něhož se účastník řízení omluvil, nařídit bezprostředně po tomto jednání procesní úkon, spočívající v ohledání na místě, v areálu závodu žalobkyně, tak, že strany nejsou k tomuto ohledání předvolány v souladu s ust. § 130 odst. (2) o. s. ř.

6) Zda lze při takto nařízeném místním ohledání, v nepřítomnosti procesní strany, provádět výslechy svědků, kteří se nacházejí na místě, případně jsou operativně na místo ohledání přivoláni, provádět záznamy o neověřených tvrzeních zde náhodně přítomných osob a na jejich základě si pak činit úsudek o věci, případně stanovit další procesní opatření.“

Dovolatelka navrhuje, aby dovolací soud zrušil rozsudek soudu prvního stupně i odvolacího soudu a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud po zjištění, že dovolání je přípustné podle § 237 o. s. ř., že je uplatněn dovolací důvod uvedený v § 241a odst. 1 o. s. ř., a že jsou splněny i další náležitosti dovolání a podmínky dovolacího řízení (zejména § 240 odst. 1, § 241 o. s. ř.), napadené rozhodnutí přezkoumal a zjistil, že dovolání je důvodné.

K žalobě uplatňující nárok z předkupního práva váznoucího na věci v SJM, je-li žalován jen manžel evidovaný v katastru nemovitostí jako výlučný vlastník:

Dovolatelka jasně formuluje právní otázku, na jejímž vyřešení závisí rozhodnutí odvolacího soudu, a která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena, a to, zda v případě, že v průběhu řízení o nároku ze zákonného předkupního práva (§ 3056 o. z.) vyjdou najevo skutečnosti nasvědčující tomu, že nemovitost zatížená předkupním právem není ve výlučném vlastnictví žalovaného, ale je předmětem společného jmění manželů, postačí k zamítnutí žaloby jen to, že žalující strana nerozšíří žalobu i proti manželce či manželovi žalované osoby. Pro řešení této otázky je dovolání přípustné (§ 237 o. s. ř.) i důvodné.

Vlastník pozemku, na němž je zřízena stavba, která není podle dosavadních právních předpisů součástí pozemku a nestala se součástí pozemku ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, má ke stavbě předkupní právo a vlastník stavby má předkupní právo k pozemku. Předkupní právo vlastníka pozemku se vztahuje i na podzemní stavbu na stejném pozemku, která je příslušenstvím nadzemní stavby. K ujednáním vylučujícím nebo omezujícím předkupní právo se nepřihlíží (§ 3056 odst. 1 o. z.).

Lze-li část pozemku se stavbou oddělit, aniž to podstatně ztíží jejich užívání a požívání, vztahuje se předkupní právo jen na část pozemku nezbytnou pro výkon vlastnického práva ke stavbě (§ 3056 odst. 2 o. z.).

Je-li předkupní právo zřízeno jako právo věcné, opravňuje předkupníka domáhat se vůči nástupci

druhé strany, jenž věc nabyl koupí nebo způsobem postaveným ujednáním o předkupním právu koupi na roveň, aby mu věc za příslušnou úplatu převedl (§ 2144 odst. 1 o. z.).

V záležitostech týkajících se společného jmění a jeho součástí, které nelze považovat za běžné, právně jednají manželé společně, nebo jedná jeden manžel se souhlasem druhého (§ 714 odst. 1 o. z., věta první). Jedná-li právně manžel bez souhlasu druhého manžela v případě, kdy souhlasu bylo zapotřebí, může se druhý manžel dovolat neplatnosti takového jednání (§ 714 odst. 2 o. z.).

Zákon vyžaduje jednání manželů ve vzájemné shodě, nebo jednání pouze jednoho manžela majícího souhlas druhého. Tento souhlas má být udělen před právním jednáním nebo při samotném jednání; lze ho však dát i dodatečně. To akceptovala i judikatura v poměrech zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 25. 6. 2008, sp. zn. 21 Cdo 1723/2007, publikovaný pod č. 43/2009 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část civilní). Následkem jednání jednoho manžela bez souhlasu druhého je jeho relativní neplatnost, které je nutno se dovolat vůči všem stranám právního jednání, nejenom vůči druhému manželovi (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 2. 2007, sp. zn. 21 Cdo 948/2006, publikovaný pod č. 97/2007 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část civilní). Pokud se manžel neplatnosti nedovolá, je právní jednání platné (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 13. 7. 2011, sp. zn. 22 Cdo 3450/2009, publikovaný pod č. 131/2012 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část civilní). Tyto závěry dovolacího soudu vyslovené v poměrech zákona č. 40/1964 Sb. lze aplikovat i v poměrech zákona č. 89/2012 Sb. [KRÁLÍK, Michal. § 714 (Jednání manželů v běžných a neběžných záležitostech). In: PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. Občanský zákoník. 2. vydání (1. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2022, marg. č. 4.].

V této věci je třeba řešit situaci, kdy osoba oprávněná ze zákonného předkupního věcného práva (a o takové právo v § 3056 o. z. jde, neboť odpovídající povinnost tíží každého nabyvatele nemovitosti, na které vázne) uplatní nárok z porušení tohoto práva (§ 2144 odst. 1 o. z.) a domáhá se po nabyvateli, evidovaném v katastru nemovitosti jako výlučný vlastník nemovitosti, jejího převodu, a v průběhu řízení vyjdou najevo skutečnosti nasvědčující tomu, že nemovitost je ve společném jmění žalované osoby a jejího manžela či manželky, a žalující žalobu neupraví tak, aby směřovala vůči oběma manželům.

Dovolací soud, na rozdíl od soudů v nalézacím řízení, považuje nároky z předkupního práva, uplatněné jen vůči jednomu z manželů, který je evidován v katastru nemovitostí jako výlučný vlastník, za řádně uplatněné.

Je-li prodávajícím věci, i nemovité, i jen jeden z manželů, kteří mají věc v SJM, vyvolá smlouva zamýšlené důsledky, kupující se stane vlastníkem věci, nicméně opomenutý manžel má právo za splnění zákonných podmínek uplatnit s účinky ex tunc námitku relativní neplatnosti. Podmínkou pro uplatnění takové námitky není to, že opomenutý manžel nebyl účastníkem smlouvy, ale skutečnost, že smlouva byla uzavřena bez jeho souhlasu (§ 714 odst. 2 o. z.). Není to tedy tak, že by oba manželé museli být nutně účastníky takové smlouvy; vlastnické právo na nabyvatele přejde i v případě, že smlouvu ohledně převodu věci, která je součástí SJM, uzavře jen jeden z manželů, evidovaný v katastru nemovitostí jako její výlučný vlastník. Hmotné právo pak dává opomenutému manželovi možnost uplatnit proti takové smlouvě za určitých podmínek námitku relativní neplatnosti, a chrání tak jeho právo podílet se na utváření smluvní vůle.

Dovolací soud nevidí důvod, proč by tomu mělo být jinak, jde-li o nahrazení projevu vůle rozhodnutím soudu; rozsudek nahrazující vůli prodávajícího vyvolá zamýšlený stav, byť je vydán jen proti osobě evidované v katastru nemovitostí jako výlučný vlastník. V takovém případě se rozhodnutí může dotknout hmotněprávního oprávnění opomenutého bezpodílového spoluvlastníka, který neměl možnost ovlivnit průběh řízení, měl však možnost i povinnost usilovat o uvedení stavu zápisu v katastru nemovitostí do souladu se skutečným stavem.

Ostatně § 714 odst. 2 o. z. chrání právo každého z manželů podílet se na nakládání se společnou věcí; nicméně jsou-li splněny podmínky pro převod z titulu porušení zákonného předkupního práva, je tu tzv. smluvní přímus (povinnost smlouvu uzavřít), a povinná strana se nemůže dovolávat porušení práva účastnit se na tvorbě smluvní vůle ohledně věci ze SJM; takové právo totiž nemá, uzavřením smlouvy realizující zákonné předkupní právo plní svou povinnost.

Je skutečností, že soudní rozhodnutí v takovém případě nezaloží vzhledem k případné žalobě opomenutého manžela překážku rozhodnuté věci. Nicméně v řízení zahájeném k jeho žalobě bude soud muset rozhodnout „při současném respektu k předchozímu rozhodnutí“ o stejném předkupním právu (viz nález Ústavního soudu ze dne 27. 8. 2004, sp. zn. I. ÚS 647/02), a samotná skutečnost, že tento manžel nebyl účastníkem smlouvy plnící povinnost z předkupního práva, resp. s ní nesouhlasil, nebude důvodem pro vyhovění žalobě; jak bylo uvedeno výše, uzavření takové smlouvy není právem, ale povinností obou manželů.

Jestliže tedy věcné předkupní právo vázne na věci, která je součástí SJM, nicméně v katastru nemovitostí je jako její výlučný vlastník evidován jen jeden z manželů, proti kterému je podána žaloba uplatňující nárok z porušeného předkupního práva, není důvodem k zamítnutí žaloby to, že na žalované straně nejsou oba manželé, kteří mají věc v SJM.

V této části je dovolání důvodné a dovolací důvod uvedený v § 241a odst. 1 o. s. ř. je dán.

K otázce „zda byl učiněn spolehlivý důkaz o existenci majetkového práva manželky žalovaného pouze tím způsobem, jak se tomu stalo při jednání soudu dne 2. 9. 2021“.

Takto položená otázka je podle obsahu polemikou s hodnocením provedených důkazů; nenaplňuje ani žádný z předpokladů přípustnosti dovolání, ani jediný přípustný dovolací důvod, uvedený v § 241a odst. 1 o. s. ř.; hodnocení důkazů odvolacím soudem (opírající se o zásadu volného hodnocení důkazů zakotvenou v ustanovení § 132 o. s. ř.) nelze úspěšně napadnout dovolacím důvodem dle § 241a odst. 1 o. s. ř. (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 9. 2013, sp. zn. 29 Cdo 2394/2013, uveřejněné pod č. 4/2014 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část civilní, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 9. 2014, sp. zn. 28 Cdo 1803/2014, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 3. 2014, sp. zn. 28 Cdo 4295/2013, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 3. 2016, sp. zn. 22 Cdo 1235/2014, publikovaný pod č. 68/2017 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část civilní). To platí i pro další námitky proti soudem zjištěnému skutkovému stavu.

Jen na okraj se dodává, že žalobkyně učinila tvrzení o tom, že nemovitost byla pořízena z prostředků v SJM, nespornou (§ 120 odst. 3 o. s. ř., viz č. l. 306).

K podjatosti soudu:

Námitku podjatosti soudu je třeba vznést zákonem předvídaným způsobem (§ 15a o. s. ř.); To se zatím nestalo. Z obsahu spisu předpoklady podjatosti nevyplývají.

Dále dovolatelka formuluje dovolacím soudem dosud nevyřešenou otázku procesního práva takto:

Zda lze při jednání soudu, z něhož se účastník řízení omluvil, nařídit bezprostředně po tomto jednání procesní úkon, spočívající v ohledání na místě, v areálu závodu žalobkyně, tak, že strany nejsou k tomuto ohledání předvolány v souladu s ust. § 130 odst. (2) o. s. ř.

Zda lze při takto nařízeném místním ohledání, v nepřítomnosti procesní strany, provádět výslechy svědků, kteří se nacházejí na místě, případně jsou operativně na místo ohledání přivoláni, provádět záznamy o neověřených tvrzeních zde náhodně přítomných osob a na jejich základě si pak činit úsudek o věci, případně stanovit další procesní opatření.

Námitky dovolatelky zde směřují proti postupu soudu prvního stupně, nikoliv proti rozhodnutí odvolacího soudu, který se touto otázkou nezabýval; tvrzené pochybení v postupu soudu prvního stupně žalobkyně v odvolání proti rozsudku tohoto soudu neuplatnila. Na uvedených otázkách tak rozhodnutí odvolacího soudu nespočívá; již proto nemohou založit přípustnost dovolání. Z hlediska důvodu, pro který byla žaloba zamítnuta, jde o okolnosti zjevně nevýznamné; stanou se však významnými v dalším řízení po zrušení rozsudků v dovolacím řízení.

Z protokolu o jednání ze dne 13. 7. 2021 (č. l. 228) se podávají tyto skutečnosti: Na počátku jednání, které začalo v 8:35 hod, zástupkyně žalobkyně omluvila jejího jednatele s tím, že „obdržel pozvánku na jednání zemědělského výboru poslanecké sněmovny“. Později bylo „soudcem sděleno, že bude provedeno bezprostředně po tomto jednání ohledání na místě samém“. Zástupkyně žalobkyně s tímto nesouhlasila; to zdůvodnila tak, že ohledání by měl být přítomen jednatel žalobkyně, a sdělila i proč. Na tuto žádost soud nijak nereagoval a ohledání, které nařídil na 10:15 hod., provedl.

Dokazování se v zásadě provádí při jednání (§ 122 odst. 1 o. s. ř.), k němuž musejí být předvoláni účastníci (§ 115 odst. 1 o. s. ř.); právo účastníka být při dokazování přítomen a vyjádřit se k provedeným důkazům patří k jeho procesním právům. K ohledání nemovitosti je třeba předvolat účastníky, jak se podává z § 130 odst. 2 o. s. ř. Je sice skutečností, že je-li účastník zastoupen, doručuje se pouze zástupci, nestanoví-li zákon jinak (§ 50b odst. 1 o. s. ř.), nicméně jde-li o předvolání k jednání, musí být předvolání doručeno tak, aby účastníci měli dostatek času k přípravě, zpravidla nejméně 10 dnů přede dnem, kdy se má jednání konat, pokud nepředchází přípravné jednání (§ 115 odst. 1 o. s. ř.). Zástupce má tedy dost času k tomu, aby vyrozuměl zastoupeného účastníka o jednání a ten se na něj může připravit. Ustanovení § 130 odst. 2 o. s. ř., upravující ohledání na místě, podobnou úpravu nemá; z práva účastníka být přítomen při provádění důkazů však vyplývá, že předvolání musí být zástupci doručeno tak, aby měl možnost o zamýšleném ohledání vyrozumět účastníka a umožnit mu účast při provádění důkazů a realizovat práva s tím spojená.

Protože v dané věci soud prvního stupně předvolal žalobkyni k ohledání jen několik málo hodin předem, zástupkyně žalobkyně nemohla reálně vyrozumět jednatele zastoupené společnosti tak, aby se mohl zúčastnit místního šetření; jestliže přes nesouhlas zástupkyně žalobkyně soud ohledání provedl, porušil tím právo žalobkyně zúčastnit se provedení důkazu a zatížil tak řízení vadou, která by v dalším řízení mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 242 odst. 3 o. s. ř.).

K námitce, že žalobkyně neměla dostatečný časový prostor pro úvahu, zda žalobu rozšíří i na manželku žalovaného:

V první řadě se uvádí, že takto položená otázka nemůže založit ani přípustnost dovolání, ani naplnit dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci. Mohlo by jít nanejvýš o vadu řízení (§ 242 odst. 3 o. s. ř.). Nicméně v této konkrétní věci se vzhledem k zrušení napadeného rozsudku z důvodu uvedeného výše stává bezpředmětnou.

Pokud jde o obdobnou námitku ohledně časového „prostoru pro předložení náležitého geometrického plánu“, pak se navíc poznamenává, že na této otázce rozhodnutí odvolacího soudu nespočívá.

Z uvedeného je zřejmé, že dovolání je důvodné. Proto nezbylo, než rozhodnutí odvolacího soudu zrušit; vzhledem k tomu, že důvody, pro které bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, platí i pro rozhodnutí soudu prvního stupně, zrušil dovolací soud i toto rozhodnutí a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243e odst. 2 o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- Odporová žaloba
- Autonomie vůle (exkluzivně pro předplatitele)
- Správní žaloba a trestní rozsudek
- Střídavá péče (exkluzivně pro předplatitele)
- Styk dítěte s rodičem (exkluzivně pro předplatitele)
- Nesprávné poučení
- Nájem bytu
- Nároky pozůstalých (exkluzivně pro předplatitele)
- Odpovědnost státu za újmu (exkluzivně pro předplatitele)
- Promlčení (exkluzivně pro předplatitele)
- Valná hromada (exkluzivně pro předplatitele)